

Π

Π

- ἔτος-ἀνά πᾶν ἔτος- δι' ἔτους
 γινόμενος, ἐτήσιος.
- Πовсюду (καὶ повсюду). ἐπὶ ῥ.
 πανταχοῦ. ἰδέ καὶ всюду.
- Повселѣтній, αἰ, οε. (καὶ
 тний, αἰ, οε.) = повселѣтний.
- Πовѣданіе, ἱ. οὐδ. διήγη-
 σις, ἀφήγησις, ὑφήγησις, ἐξ-
 ἡγήσις.
- Πовѣдаю, εἰν. παρτ. καὶ
 ἄορ. повѣдаю (ἐκτός τῶν
 ἰδιαζουσῶν καταλήξεων). μ.
 повѣмъ, β' εἰν. διηγοῦμαι.
 = повѣствѣю.
- Πовѣдаю, εἰν (μόνον ἑνες.)
 = τῷ προηγ.
- Πовѣствованіе, ἱ. οὐδ. = по-
 вѣсть.
- Πовѣствовательный, αἰ, οε.
 ἐπιθ. διηγηματικός, ἀφηγη-
 ματικός, ἱστορικός.
- Πовѣствователнѣ (-нъ). ἐπὶ ῥ.
 διηγηματικῶς, ἀφηγηματι-
 κῶς, ἱστορικῶς.
- Πовѣствѣю, εἰν. - ствобάχъ.
 ἀφηγέομαι-οῦμαι, ἱστέω-ῶ.
 ἐξιστέω-ῶ. καὶ = повѣ-
 даю. ῥ. παθ. τριτοπροσ. по-
 вѣствѣется. ἱστέρεται, λέ-
 γεται, λόγος φέρεται. = ска-
 зѣется.
- Πовѣсть, η. θηλ. διήγησις, διη-
 γημα, ἱστορία, ἱστορημα.
 = сказаніе.
- Πовѣшенный, αἰ, οε. μτχ. παθ.
 ὄρα вѣшаю.
- Πογάнинъ, α. ἄρσ. βέβηλος, ἀ-
 μύητος, ἀνίερος, ἐθνικός.
- Ποгнѣію, εἰν. ἄορ. погнѣюχъ.
 μ. погнѣю, εἰν. (ἀμετβ.)
 ὀλλυμαι, ἀπόλλυμαι, ὀλω-
 λα, ἀπόλωλα. = гнѣю.
- Ποгнѣль, η. θηλ. ἀπώλεια,
 ἀποβολή, ὄλεθρος. = πάгуба.
- Ποгнѣльнй, αἰ, οε. ἐπιθ. ὀ-
 λήθριος. = πάгубнй.
- Ποгнѣшй, αἰ, εε. μτχ. οὐδέτ.
 χρ. ἄορ. (τοῦ ῥ. погнѣію.)
 ἀπολεσθεῖς, ἀπολωλώς.
- Ποглаголаю, αἰ, οε. καὶ по-
 глаголю, μελ. (166. тѣкѣ ѿ
 снхъ поглаголемъ. οὕτω περὶ
 τούτων διαλεξόμεθα) = по-
 вѣствовачъ.
- Ποглошѣю, εἰν. μ.-ψδ, τίши.
 καταπίνω, ῥοφέω-ῶ, ῥοφάω
 -ῶ, ἀπορροφάω-ῶ, ἀναρρο-
 φάω-ῶ, καταρροφέω-ῶ. πρβλ.
 = пожрѣю.
- Ποглошеніе, ἱ. οὐδ. κατάπο-
 σις, καταβροχθισμός.
- Ποглошеннй, αἰ, οε. μτχ.